

[Wilhelm]

haft mulighed for at holde opsyn med byggeriet, da det foregik. Jeg mener, at det i høj grad er de virksomheder, der har forestået det, dem, der har haft kontrakterne på opførelsen. Det er muligt, at man også kan klandre tilsynet og boligselskabet, men det er i hvert fald en kendsgerning, at man ikke kan klandre de folk, det går ud over, dem, der bor derude nu, og det er dem, der også efter dette forslag kommer til at betale langt størsteparten af, hvad skandalen koster. Og det er i sig selv tilstrækkeligt til, at det er helt uacceptabelt for os i hvert fald.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal svare på nogle af de ting, der er sagt, men vil gerne tage mit udgangspunkt i det, som hr. Schak Nielsen sagde i sit indlæg, nemlig at dette er en sag, som offentligheden ikke kan sidde overhørig, og det er baggrunden for, at dette lovforslag kommer frem. Det er også baggrunden for, at jeg har ment, at vi her i folketinget skulle beskæftige os med denne sag og eventuelle andre, der måtte vise sig via denne lovgivning, for at ordne de ting, som ellers ikke vil kunne ordnes af de lejere, der sidder i boligselskaberne.

Jeg vil godt sige til hr. Thorndahl, hvis tale jeg i øvrigt ikke skal kommentere særlig meget, at der fra boligministeriets side ikke har været tale om nogen som helst form for usikker kurs i denne specielle sag. Der har lige fra starten været taget meget konsekvent på den, men en lang række forhold og begivenheder undervejs har gjort, at den har været væsentlig mere kompliceret at tage fat på – det skal jeg ikke fordybe mig i – end den ser ud til ud fra en mere overfladisk betragtning.

Jeg må også lige gøre hr. Thorndahl opmærksom på, at når det drejer sig om boligselskaber, er der i princippet ikke tale om, at ejere og lejere er de samme. Sådan er konstruktionen nu engang, men hvis man snakker om at rette bager for smed, så er smed og bager den samme person i denne sammenhæng. Det, der er tale om her, er imidlertid det konkrete byggeri, Albertslund, som er kommet i specielle vanskeligheder, og dem kan vi hjælpe det med at komme ud af med dette forslag om finansiering efter nybyggerireglerne. Det kan man så betegne som en mere eller mindre god løsning, men det er de

muligheder, der foreligger som værende gennemførlige her i folketinget.

Jeg er enig med hr. Christophersen i, at vi kan drøfte en række detailproblemer under udvalgsarbejdet, detailproblemer, som det vil føre for vidt at gå ind i her. Dog vil jeg gerne sige med hensyn til ansvaret, som både hr. Christophersen og de fleste andre ordførere har berørt, at ansvarsproblemerne er med i billedet og under undersøgelse, og vi har fra boligministeriets side for ganske lang tid siden peget på, at hvis ansvaret kan placeres, skal det naturligvis gøres. Det sidste, der foreligger i denne sag, er, at der over for boligselskaberne fra jurister er peget på nogle ting, som nu bliver undersøgt videre med hensyn til dette spørgsmål.

Jeg vil godt sige til hr. Langsted, som spurgte, hvor mange færre boliger en erstatning i Albertslundtilfældet ville betyde for det almennyttige byggeri, at det er beregnet til omkring 200–300 boliger, som kvotaen vil blive reduceret med, alt efter hvilken løsning der anvendes.

Hr. Kaj Hansen nævnte nogle tal på, hvad det ville koste, og hvilken huslejeindflydelse det ville have. Jeg kan sige, at de tal, der foreligger i dag, viser, at hvis man vælger en fladtagsløsning som den, der er derude, men med 10 cm ekstra isolering, er prisen omkring 46.000 kr. for den del. Hvis man vælger det rejste tags løsning, som man fra nogens side derude ønsker, kommer man op på 70.000–76.000 kr.

Huslejepåvirkningen er beregnet derude, der foreligger et stort materiale om disse ting udarbejdet af boligselskaberne derude, og huslejestigningen er beregnet til, hvis man anvender fladtagsløsningen, noget med 120–150 kr. pr. måned; det er ca. det, man med variationer i priserne må operere med.

Hr. Wilhelm nævnte spørgsmålet om de 10 pct. Det kan vi diskutere i udvalget. Men det, jeg godt vil sige som afslutning på mine bemærkninger her, er, at vi står her med et byggeri med en række fejl, det må erkendes, der er også fejl, som simpelt hen er resultatet af sjusket udførelse, det må også erkendes, men det er ikke rigtigt, når man siger, at det er et forsøgsbyggeri i den forstand, at det er anderledes end de byggerier, som er opstået igennem årene fra, skal vi sige begyndelsen af 1950erne og til et godt stykke op i 1960erne, hvor vi tilstræbte at indføre nye